

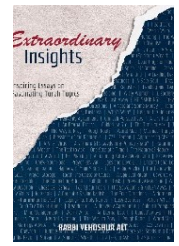
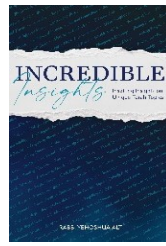
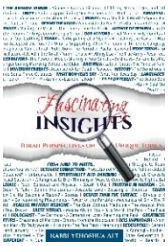
רעיונות מדהימים

פרשת במדבר תשפ"ב, עלון מס' 437

להצטרפות לאלפי המנויים ולקבל את העלון חנם, לשלוח הערות או תגובות, נא ליצור קשר עם הרב יהושע אלט בכתובת yalt3285@gmail.com. העלון מתפרסם בשש יבשות וביותר מארבעים מדינות ברחבי תבל.

לעילוי נשמת רחל רבקה בת מרדכי

כדי לרכוש אחד מהספרים (באנגלית) של המחבר (עותק או ספר אלקטרוני) ולקבל אותו במשלוח עד דלת ביתך, אנא שלח דוא"ל לכתובת yalt3285@gmail.com או בקר בכתובת <https://amzn.to/3eyh5xP>.

הפצת "רעיונות מדהימים" על פני הגלובוס

ארגנטינה • אוסטרליה • אוסטרליה • בלגיה • ברזיל • קנדה • צ'ילה • סין • צ'כיה • אנגליה • צרפת • גרמניה • גיברלטר • הולנד • הונגריה • הודו • ישראל • איטליה • מקסיקו • פנמה • פולין • רוסיה • דרום אפריקה • שווייץ • אוקראינה • איחוד האמירויות הערביות • ארצות הברית • ונצואלה

This newsletter can also be viewed at <https://bit.ly/3z6ichJ>

Pour voir ou télécharger la version Française: <https://parshasheets.com/?s=Fascinating+Insights>

אפשר לקרוא את עלון זה בעברית באתר: <https://bit.ly/3mGmEOZ>

המחבר מרשה ומעודד לכל מי שרוצה להעתיק ולהפיץ את העלון לזכות את הרבים.

לידת ילד מסוג חדש

בלשון הקודש אנו מתייחסים בדרך כלל לה' כזכר. אנו רואים זאת בבירור בלשון הקודש שם יש הבחנה בין זכר לנקבה לא רק בגוף שלישי אלא גם בגוף שני. לדוגמה, בברכה אנחנו אומרים ברוך אתה ה' ולא אומרים את. מדוע זו הדרך בה אנו מתייחסים לה' כשהוא לא זכר או נקבה?

התשובה היא בגלל שברוב האינטראקציות שלנו איתו, אנחנו כנשים ביחס אליו. הגבר נותן לאישה פוטנציאל לא ממומש לחיים והיא לוקחת את הפוטנציאל הזה ומממשת אותו במשך תשעה חודשים, ומביאה לעולם ילד שהוא תוצאה של הפוטנציאל הראשוני וגם של התהליך. באופן דומה, ה' נותן לנו את החיים והנסיבות שלנו (הפוטנציאל שלנו) והמשימה שלנו היא לקחת את מה שהוא נותן ולעבור את התהליך הארוך כדי לייצר חיים חדשים. חיינו כאן הם הריון, המוות הוא תהליך הלידה, ומה שנולד לעולם הבא הוא האני הרוחני שלנו שיצרנו דרך הבחירות שלנו כאן בעולם הזה.

ה' נותן לנו את החיטה הגולמית ואנחנו אופים את הלחם. הוא נותן לנו את מתנת גופנו ובאמצעות התהליך המגביל והכואב של "ברית מילה", אנו יוצרים יהודי. הוא נותן לנו את החיים שלנו - הבריאות שלנו, המשפחות, הסביבה, המבנה הגנטי שלנו - ובאמצעות הבחירות שלנו, אנו יוצרים בן אדם. כל חיינו הם כמו הריון אינסופי, ורק עם המוות אנו יולדים את הילד האולטימטיבי - את עצמנו.

קידום אמיד

בין היתרונות של שמירת תוספת שבת היא שיש ביכולתה להגדיל את הכסף שאנו מרוויחים מפרנסתנו. זו מידה כנגד מידה כי כאשר מאריכים את גבול השבת ומצמצמים את גבול יום החול, ה' מרחיב את גבולו ונותן לו עוד פרנסה, כאשר המצב דחוק.

כך הסביר ר' מנחם מנדל רימינובר "עשה שבתך חול ואל תצטרך לבריות" (שבת קיה.): אנחנו צריכים להכין את השבת שלנו בזמן שזה עדיין יום חול, כלומר תוספת שבת. ואז, ככל שזה ממשיך, לא נצטרך לבוא אל אנשים כדי לבקש מהם צדקה.

כל רגע של תוספת שבת מוערך על ידי ה'. כדי לקיים את תוספת שבת, כדברי הגמרא (יומא פא:), מוסיפין מחול על הקודש, הוסף מיום החול לקודש, הומלץ לקבל את השבת לפחות עשר דקות מוקדם מהרגיל. בדרך זו נוכל לזכות לברכות הרבות שהדבר מעניק.

נשים צדקניות

להלן מספר תיאורים על נשותיהם של אנשים גדולים. האדמו"ר מפיאסיצנא, ר' קלונימוס קלמן שפירא (1889-1943), כתב (דרך המלך, קמה) במכתב לתלמיד לאחר פטירתה של אשתו משהו מעניין. מלבד יראת שמים מופלגת בתחומים אחרים הוא כותב: "...כמעט לא עבר יום מבלי שהיא לא למדה תורה. היא הייתה מתעוררת ב-6 ועד 10 הייתה מתפללת ולומדת. היא הייתה לומדת מתוך כוונה טהורה כדי להתחבר לתורה הקדושה. אם יום אחד מסיבה כלשהי היא לא הייתה מסוגלת ללמוד, היא הייתה מתחרטת כל היום ואומרת שזה יום אפל עבורה. לימודיה היו בתנ"ך, במדרש, בזוהר, בספרי קבלה ובחסידות. היה לה ידע רחב בקבלה ובחסידות ופעמים רבות נדהמתי מהידע הרב שלה בדברים האלה..."

בזמן שהחיד"א (1724-1806) היה בליורנו, הוא קיבל מכתב המודיע לו על פטירתה של אשתו (שנודע לו יותר מ-30 יום לאחר פטירתה של אשתו, המכונה שמועה רחוקה). הוא כותב (מעגל טוב, עמוד 61): "אחרי הבדלה נכנסתי לחדרי, פתחתי את המכתב בו הזכיר את פטירתה של אשתי, שהייתה חסודה, אינטליגנטית, יראת אלוקים, חביבה, צנועה, אהבת עיני וראש ביתי. העולם שלי הפך אפל." הוא לא רצה לחשוף את החדשות האלה לאף אחד כי אז יכריחו אותו להתחתן. החיד"א ממשיך, "הדלקתי נר, הלכתי לבית הכנסת ובכיתי שם כשעה ואז שטפתי פנים. חזרתי ללינה שלי... ישבתי על הארץ כדי לומר תיקון חצות וחלצתי את הנעליים. התאבלתי על אשתי כפי שעושים על שמועה רחוקה כיוון שנפטרה ביום שישי כ"ה בסיון שנת תשל"ג. עשיתי הכל בשקט. חליתי מהחדשות על פטירתה של אשתי... כאב לי והספדתי על אובדן פנינה מיוחדת כמו זו, שכן היא הייתה כמעט ייחודית בדור..."

במכתב מיום רביעי, ט"ו באדר שני תקפ"ו, ר' עקיבא איגר (איגרות רעק"א, קט) כתב (1761-1837) כי לאחר פטירת אשתו הוא מוצף בכאב וצער. "הפכתי לחלש בצורה מסוכנת. לא יכולתי לאכול או לשתות. הבטן שלי לא יכלה להחזיק שום דבר לאורך זמן ובקושי יכולתי לאכול מספיק מזון כדי לומר ברכה אחרונה. לא הצלחתי לישון ונאלצתי לפנות לטיפול רפואי. אני אסיר תודה לה' שרפא אותי מעט, אבל אני עדיין לא יכול להתנזר מבלי שהמחשבות שלי יהיו מופרעות ומבולבלות. אני לא יכול ללמוד אפילו סוגיא פשוטה לעומק."

לקסיקון מוגבל

המדרש (ויקרא רבה, לד:טז) מספר שכאשר אמו של ר' שמעון בר יוחאי הייתה מדברת יתר על המידה בשבת היה אומר לה: שבת היום. ואז היא שקטה. במיוחד בשבת אנחנו צריכים להיזהר בדיבור שלנו. הגמרא אומרת לנו שדיבורו של אדם בשבת צריך להיות שונה מזה של השבוע (שבת קיג:).

באור זה נוכל לתפוס את ההסבר שניתן בשם הבעש"ט על הפסוק על שבת, "בחריש ובקציר תשבת" (שמות לד:כא), אתה תפסיק מחריש וקציר: "חריש" יכול להיות גם כן שקט (ראה ויקרא יט:יד) ו"קציר" לקצר. לכן אפשר להבין שאסור לדבר שלא לצורך בשבת וכשצריך לדבר, לעשות זאת בלי עודף מילים.

כשראה שני בחורים בישיבה מדברים בשבת, העיר ר' חיים וולוז'ינר שהם צריכים ללמוד תורה, שכן שבת יוצר ראשי תיבות של **שונה בשבת תענוג**, לימוד בשבת הוא תענוג. הבחורים השיבו שזה גם ראשי תיבות של **שיחה בשבת תענוג**, לדבר בשבת זה תענוג. לאחר מכן העיר ר' חיים שזו הכוונה ב"לב חכם לימינו ולב כסיל לשמאלו" (קהלת יב:), דעתו של חכם הוא לימין ודעתו של השוטה הוא לשמאל. החכם שם את הנקודה לימין על ה-ש עושה אותה שונה בשבת תענוג, ואילו השוטה שם את הנקודה בצד שמאל של ה-ש עושה אותה שיחה בשבת תענוג!

ר' אלט זכה ללמוד תחת הרה"ג מרדכי פרידלענדער זצ"ל והוסמך לרבנות על ידי הרה"ג זלמן נחמיה גולדברג זצ"ל. ר' אלט הוציא שלושה ספרים במגוון נושאים בענייני יהדות ומחשבת ישראל. כתביו מופיעים באנגלית, אידיש, עברית, גרמנית וצרפתית.